

lægningsorganer — at udarbejde konkrete planer for centrenes forskellige uddannelsesforløb. Der peges særlig på nødvendigheden af en samordning af ingeniøruddannelserne (jfr. Betænkning nr. 502 om ingeniøruddannelsen i Danmark) og nogle læreanstalters indplacering i universitetscentrene. Det vil være ønskeligt at få belyst de positive og negative konsekvenser af en integration af uddannelsen af lærere til folkeskolen, gymnasieskolen og andre skoleformer, jfr. bemærkningerne herom i betænkningen af 18. maj 1966 fra folketingets udvalg angående forslag til lov om uddannelse af lærere til folkeskolen og forslag til lov om højere forberedelseseksamen. Hovedtræk af disse spørgsmål må foreligge i forbindelse med den nævnte helhedsplan.

Skal det planlægningsarbejde, som en så omfattende og intensiv udbygning af bestående universiteter og nye universitetscentre kræver, kunne gennemføres, må såvel de lokale planlægningsgrupper som de centrale planlæggende organer råde over effektiv sekretariatsbistand såvel af administrativ som teknisk karakter. Udvalget skal derfor anbefale, at de fornødne bevillinger til antagelse af sådan bistand stilles til rådighed snarest.

Udvalget ønsker i øvrigt at understrege, at planlægningen, udbygningen og driften af de eksisterende højere uddannelsesinstitutioner og de nye universitetscentre bør foregå under en central styring. Man har derfor med tilfredshed bemærket, at undervisningsministeren i sin tale ved forelæggelsen af forslag til lov om universiteternes styrelse udtalte, at man ville overveje oprettelsen af et centralt styrende organ for de højere uddannelser under undervisningsministeriet. Udvalget henstiller, at disse overvejelser fremskyndes.

Herefter indstiller et *mindretal* (Knud Bro, Jørgen Jensen, Per Møller, Enggaard Grethe Philip, Samuelsen, Valbak og Morten Lange) lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 2 og 3 af flertallet og udvalget foreslåede ændringer.

Et *andet mindretal* (Haunstrup Clemmensen, Ellen Strange Petersen og Johan Philipson) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med den under nr. 2 foreslåede ændring.

Et *tredje mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

1. Mindretallet fremhæver indledningsvis, at det statistiske materiale, som ministeren har fremlagt som grundlag for arbejdet i dette udvalg, ikke har været fyldestgørende. Som det fremgår af de socialdemokratiske medlemmers skrivelse af 21. april d. å. og af udvalgets forhandlinger, har mindretallet fundet, at forudsætningerne for det fremlagte talmateriale — Planskitse 67 — har ændret sig betydeligt, og at de vurderinger, ministeren på baggrund af Planskitset 67 har fremlagt angående den geografiske fordeling, derfor må anses for ukorrekte. Mindretallet har tidligere fremhævet, at det forekom uforsvarligt under hensyntagen til den store tvivl, der var rejst om materialets værdi, ikke at konsultere planlægningsrådet for de højere uddannelser.

Mindretallet erklærer sig tilfreds med, at undervisningsministeren på væsentlige punkter har imødekommet socialdemokratiets synspunkter og accepteret ændringer af lovforslaget i overensstemmelse med socialdemokratiets ønsker. Dette gælder således udbygningen af Københavns universitet såvel nødløsningen på Nordamager som den langsigtede permanente udbygning i Kalvebodkilen, og det gælder en fastlæggelse af det sydjyske universitets placering og nedsettelsen af en planlægningsgruppe for Århus-centret. Endelig har ministeren bøjet sig for mindretallets ønske om at indsætte årstallet 1974-75 for Ålborg-centret i loven.

Det er med beklagelse, mindretallet konstaterer, at undervisningsministeren ikke på de resterende områder har villet give indrømmelser over for de synspunkter, som er fremført, siden dette lovforslag fremsattes første gang.

2. På baggrund af vor skrivelse til undervisningsministeriet af 21. april d. å. har ministeren givet en redegørelse til udvalget den 23. april. Dette notat har ikke afkræftet vort indtryk af det mangelfulde statistiske grundlag, ministeren har givet udvalget for sin indstilling. Notatet viser, at ministeren opfatter forskellen i studietilbøjeligheden som en faktor, der ikke kan påvirkes, mens mindretallet netop har vist, at overgangsfrekvenserne rent faktisk ændrer sig. Desuden